

[Arne Christiansen.]

forskningsindsats er af beskedent omfang, deres fortjenstmargen meget snæver, deres overlevelse er ikke betinget af at producere med lave omkostninger. Det, det drejer sig om, er at være innovationspræget, og det kræver en høj teknologisk indsats i tilrettelægnings af produktionspolitikken, og det koster penge.

Da vi alle har interesse i resultatet af forskningen, fordi det er en forudsætning for beskæftigelse og valutaindtjening, for fortsat fremgang i velstand og levestandard og i mulighederne for stadig bedre uddannelse og social tryghed, så er det også rigtigt og selvfølgelig, at vi alle bidrager til at skabe mulighed for et forskningsmiljø, hvor målforskningen kan trives til gavn for erhvervslivet og dermed for samfundet.

Man kan rejse det spørgsmål, hvorledes Hørsholm nu vil passe ind i det billede, der allerede udgøres af Lundtofte og af Risø. Jeg ser det således, at man der skabes et teknisk avanceret miljø i Hørsholm — og Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråd har jo allerede gjort et stort forarbejde for dette — så vil kontakten med Danmarks tekniske højskole i Lundtofte og den grundforskning, der her drives, være ganske naturlig. Det samme vil gælde kontakten til Risø, hvor der netop i de seneste år er etableret stadig nærmere relationer til erhvervslivet. Dette fremgår dels af atomenergikommissionens lige udsendte beretning, dels af den kendsgerning, at den kritik, som man hørte for år tilbage vedrørende netop dette forhold, er forstummet. Forskningscentret i Hørsholm kan i treklang med Lundtofte og Risø blive et innovationscenter, et kraftcenter for den fortsatte industrielle udvikling i Danmark, og det er nu op til erhvervslivet, vel ikke mindst til den mindre industri, at udnytte de chancer, der her gives.

Med disse ord kan jeg på venstres vegne tilsi en velvillig behandling af lovforslaget i forskningsudvalget.

Skovmand: Da den store engelske flyvemaskinefabrik Rolls Royce for nogen tid siden stod over for at skulle bruge ca. 400 mill. kr. til udvikling af en ny motortype, sagde direktøren: Det, at vi bygger en ny motor, er ikke nogen garanti for, at vi kan

klare os i fremtiden, men hvis vi ikke bygger den motor, er det helt sikkert, at vi ikke kan klare os. Noget tilsvarende kan man sige om det danske samfunds udnyttelse af forskningsresultater. Vi er nødt til at handle mere effektivt i fremtiden, hvis vi skal klare os i konkurrencen, og med den beskedne størrelse, de fleste af vore firmaer har — vi har vel kun omkring 100 firmaer med over 500 ansatte — er det nødvendigt, at staten gør en indsats. Problemet er blot, hvordan denne indsats gøres.

Når det gælder forskning, fristes man til at sige som politimesteren i Benny Andersens „Den hæse drage“: Det kan jeg jo ikke vide noget om, når jeg ikke ved noget om det.

Man famler på en vis måde i blinde over hele verden, når det gælder at føre en hensigtsmæssig forskningspolitik. Først i løbet af det sidste par år er der ligesom kommet et lys ind i mørket. Det er f. eks. kun ganske kort tid siden, at man herhjemme fandt frem til en nogenlunde præcis angivelse af, hvor meget der egentlig blev forsket, og den endelige opgørelse foreligger først om nogle uger, og i andre lande står det ikke stort bedre til.

Der har i debatten om forskningen været en tendens til at sige, at det gjaldt om, at en så stor del af nationalproduktet som muligt blev brugt til forskningsudgifter — både hr. Holst og hr. Knud Bro var lidt inde på denne tankegang. Jeg tror dog, det kan være lidt farligt at stille det så forenklet op, for herved tager man ikke det store spild i betragtning, som forekommer, og som nødvendigvis må forekomme i forskning, og man medtager navnlig ikke betydningen af at udnytte forskningens resultater noget bedre, og det er vel egentlig det, der er det væsentlige i sagen. Man kan i praksis se, at Vesttyskland og Japan igennem de sidste 10 år har klarer sig langt bedre end f. eks. Storbritannien, skønt de måske kun har brugt ca. det halve til forskning. I Sovjetunionen kan man se et helt grotesk misforhold mellem de penge, der bruges til forskning, og de økonomiske standards, der kommer ud af det.

Forskningscentret i Hørsholm har til hensigt at udnytte forskningens resultater, og der er derfor næppe tvivl om, at det vil være en endog meget god investering, hvis den gribes an på den rigtige måde. Men det er